

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ แบ่งเป็น 4 ตอน มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

1. จำนวนและร้อยละของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์การกระจาย ความเบ้ และความโด่งของตัวแปรในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของเอกลักษณ์แห่งตน และค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการศึกษาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของเอกลักษณ์แห่งตน และค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ห้อยค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดตัวแปรแฝง และการสร้างสเกลองค์ประกอบ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของเอกลักษณ์แห่งตน และค่านิยมในการเลือกคบเพื่อนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

1. โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของเอกลักษณ์แห่งตน และค่านิยมในการเลือกคบเพื่อนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายตามสมมติฐาน
2. โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของเอกลักษณ์แห่งตน และค่านิยมในการเลือกคบเพื่อนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ปรับเป็นโมเดลทางเลือก

ความหมาย และสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์มีดังนี้

IDEN	แทน	ตัวแปรแฝงเอกลักษณ์แห่งตน
VALUE	แทน	ตัวแปรแฝงค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน
RAIS	แทน	ตัวแปรแฝงการอบรมเลี้ยงดู
ADJUST	แทน	ตัวแปรแฝงความสามารถในการปรับตัว
ENVI	แทน	ตัวแปรแฝงสภาพแวดล้อมในโรงเรียน
RELATE	แทน	ตัวแปรแฝงสัมพันธภาพในครอบครัว
Y1	แทน	เอกลักษณ์แห่งตน
Y2	แทน	ค่านิยมในการเลือกคบเพื่อนด้านบุคลิกภาพ

Y3	แทน	ค่านิยมในการเลือกคบเพื่อนด้านจริยธรรมและความประพฤติ
Y4	แทน	ค่านิยมในการเลือกคบเพื่อนด้านสติปัญญา
Y5	แทน	ค่านิยมในการเลือกคบเพื่อนด้านสังคม
X1	แทน	ความสามารถในการปรับตัวด้านความไว้วางใจ
X2	แทน	ความสามารถในการปรับตัวด้านความเป็นตัวของตัวเอง
X3	แทน	ความสามารถในการปรับตัวด้านความริเริ่ม
X4	แทน	ความสามารถในการปรับตัวด้านความขยันขันแข็ง
X5	แทน	การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน
X6	แทน	การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล
X7	แทน	สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน
X8	แทน	สภาพแวดล้อมด้านกิจกรรม
X9	แทน	สภาพแวดล้อมด้านกลุ่มเพื่อน
X10	แทน	สัมพันธภาพในครอบครัวด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน
X11	แทน	สัมพันธภาพในครอบครัวด้านความผูกพันและการสนับสนุนระหว่างกัน
X12	แทน	สัมพันธภาพในครอบครัวด้านความเชื่อถือและชื่นชมคุณค่าของกันและกัน
X13	แทน	สัมพันธภาพในครอบครัวด้านความสอดคล้องในการปฏิบัติต่อกันตามบทบาท
<i>M</i>	แทน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
<i>SD</i>	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
<i>TE</i>	แทน	อิทธิพลรวม
<i>IE</i>	แทน	อิทธิพลทางอ้อม
<i>DE</i>	แทน	อิทธิพลทางตรง
<i>CI</i>	แทน	สัมประสิทธิ์การกระจาย
χ^2	แทน	ค่าสถิติไค-สแควร์
<i>Skewness</i>	แทน	ค่าความเบ้
<i>Kurtosis</i>	แทน	ค่าความโด่ง

<i>p</i>	แทน	ค่าความน่าจะเป็นทางสถิติ
<i>df</i>	แทน	ค่าองศาอิสระ
<i>GFI</i>	แทน	ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน
<i>AGFI</i>	แทน	ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน ที่ปรับแก้แล้ว
<i>CFI</i>	แทน	ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ
<i>RMSEA</i>	แทน	ค่าดัชนีความคลาดเคลื่อน ในการประมาณค่าพารามิเตอร์
<i>SRMR</i>	แทน	ค่าดัชนีรากของ ค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ นำเสนอจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามที่ตั้งของโรงเรียน ขนาดของโรงเรียน ระดับชั้น และเพศ พร้อมทั้งผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ดังนี้

1. จำนวน และร้อยละของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 10 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล จำแนกตามลักษณะต่าง ๆ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (<i>N</i> = 500)	ร้อยละ
1. ที่ตั้งของโรงเรียน		
จังหวัดนครราชสีมา	167	33.4
จังหวัดศรีสะเกษ	166	33.2
จังหวัดบุรีรัมย์	167	33.4
2. ขนาดของโรงเรียน		
ใหญ่-ใหญ่พิเศษ	167	33.4
กลาง	167	33.4
เล็ก	166	33.2
3. ระดับชั้นเรียน		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	167	33.4
มัธยมศึกษาปีที่ 5	167	33.4
มัธยมศึกษาปีที่ 6	166	33.2

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน ($N = 500$)	ร้อยละ
4. เพศ		
ชาย	242	48.4
หญิง	258	51.6

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นถึงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามที่ตั้งของโรงเรียน พบว่าจำนวนนักเรียนในแต่ละจังหวัดที่เป็นกลุ่มตัวอย่างถูกสุ่มมาเป็นจำนวนเท่า ๆ กัน โดยเป็นนักเรียนในจังหวัดนครราชสีมา 167 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4 จังหวัดบุรีรัมย์ 167 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4 และ จังหวัดศรีสะเกษ 166 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามขนาดของโรงเรียน ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างถูกสุ่มมาในจำนวนเท่า ๆ กัน โดยเป็นนักเรียนจากโรงเรียนขนาดเล็ก 166 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 โรงเรียนขนาดกลาง 167 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4 และ โรงเรียนขนาดใหญ่ใหญ่และพิเศษ 167 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4 เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างตามระดับชั้นเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับชั้นมีจำนวนเท่า ๆ กัน คือ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2

การจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนหญิง มากกว่านักเรียนชายเล็กน้อย โดยเป็นนักเรียนหญิง 258 คน คิดเป็นร้อยละ 51.6 และนักเรียนชาย 242 คน คิดเป็นร้อยละ 48.4

2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) สัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) ความเบ้ ($Skewness$) และความโด่ง ($Kurtosis$) ของตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของเอกลักษณ์แห่งตน และค่านิยมในการเลือกคบเพื่อนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย แสดงดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าความเบ้ และความโด่งของตัวแปรสังเกตได้

ตัวแปร	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>CV (%)</i>	<i>Skewness</i>	<i>Kurtosis</i>
กลุ่มตัวแปรแฝงความสามารถในการปรับตัว					
1. ด้านความไว้วางใจ	3.56	0.52	14.61	-.204	.191
2. ด้านความเป็นตัวของตัวเอง	3.27	0.59	18.04	.300	-.024
3. ด้านความริเริ่ม	3.43	0.59	17.20	-.094	.130
4. ด้านความขยันขันแข็ง	3.46	0.60	17.34	-.015	-.225
กลุ่มตัวแปรแฝงสภาพแวดล้อมในโรงเรียน					
1. ด้านการเรียนการสอน	3.79	0.51	13.46	-.331	-.065
2. ด้านกิจกรรม	3.65	0.51	13.97	-.051	-.465
3. ด้านกลุ่มเพื่อน	3.35	0.52	15.52	-.227	-.154
กลุ่มตัวแปรแฝงสัมพันธภาพในครอบครัว					
1. การติดต่อสื่อสารระหว่างกัน	3.45	0.66	19.13	0.12	-.570
2. ความผูกพันและการสนับสนุนระหว่างกัน	3.63	0.67	18.46	-.157	-.636
3. ความเชื่อถือและชื่นชมคุณค่าของกันและกัน	3.49	0.66	18.91	.016	-.236
4. ความสอดคล้องในการปฏิบัติต่อกันตามบทบาท	3.66	0.56	15.30	-.242	-.293
กลุ่มตัวแปรแฝงเอกลักษณ์แห่งตน					
1. เอกลักษณ์แห่งตน	3.35	0.46	13.73	.540	.243
กลุ่มตัวแปรแฝงค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน					
1. ด้านบุคลิกภาพ	3.66	0.48	13.11	.012	-.056
2. ด้านจริยธรรมและความประพฤติ	3.73	0.55	14.74	-.078	-.258
3. ด้านสติปัญญา	3.73	0.54	14.48	-.147	-.287
4. ด้านสังคม	3.86	0.51	13.21	-.122	-.444
กลุ่มตัวแปรแฝงการอบรมเลี้ยงดู					
1. การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน	2.25	0.28	12.44	-.161	-.450
2. การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล	2.27	0.27	11.89	-.180	-.309

จากตารางที่ 11 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเลขคณิตของตัวแปรสังเกตได้ ในโมเดล ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของเอกลักษณ์แห่งตน และค่านิยมในการเลือกคบเพื่อนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยพิจารณาในแต่ละตัวแปรแฝง พบผลดังนี้

กลุ่มตัวแปรแฝงความสามารถในการปรับตัว พบว่า ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ด้านความไว้วางใจ มีค่ามากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านความขยันขันแข็ง ด้านความริเริ่ม และด้านความเป็นตัวของตัวเอง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 3.56 3.46 3.43 และ 3.27 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการปรับตัวด้านความไว้วางใจมากกว่าด้านอื่น ๆ ค่าความเบี่ยงตัวของตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าทางลบ แสดงว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีคะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิต ยกเว้นด้านความเป็นตัวของตัวเอง มีค่าความเบี่ยงทางบวก แสดงว่า นักเรียนส่วนใหญ่จะมีคะแนนความสามารถในการปรับตัวด้านความเป็นตัวของตัวเอง ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิต

กลุ่มตัวแปรแฝงสภาพแวดล้อมในโรงเรียน พบว่า ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ด้านการเรียนการสอนมีค่ามากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านกิจกรรม และด้านกลุ่มเพื่อน มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต เท่ากับ 3.79 3.65 และ 3.35 ตามลำดับ คะแนนค่าความเบี่ยงของตัวแปรทุกตัวมีค่าทางลบ แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่มีคะแนนทุกด้านสูงกว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิต

กลุ่มตัวแปรแฝงสัมพันธ์สภาพในครอบครัว พบว่า ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ด้านความสอดคล้องในการปฏิบัติต่อกันตามบทบาทมีค่ามากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านความผูกพันและการสนับสนุนระหว่างกัน ด้านความเชื่อถือและการชื่นชมคุณค่าของกันและกัน และด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 3.66 3.63 3.49 และ 3.45 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตนและบุคคลในครอบครัวในด้านความสอดคล้องในการปฏิบัติต่อกันตามบทบาทมากกว่าด้านอื่น ๆ และในขณะเดียวกันมีค่าความเบี่ยงทางลบ แสดงให้เห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่ มีคะแนนด้านความสอดคล้องในการปฏิบัติต่อกันตามบทบาทสูงกว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิต

กลุ่มตัวแปรแฝงเอกลักษณ์แห่งตน พบว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีเอกลักษณ์แห่งตนอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 3.35 มีค่าความเบี่ยงทางบวก แสดงว่านักเรียนโดยส่วนใหญ่มีคะแนนเอกลักษณ์แห่งตนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิต

กลุ่มตัวแปรแฝงค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน พบว่า ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ด้านสังคมมีค่ามากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านจริยธรรมและความประพฤติ ด้านสติปัญญา และด้านบุคลิกภาพ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 3.86 3.73 3.73 และ 3.66 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความรู้สึกนิยมชมชอบ ยอมรับ ให้ความสำคัญหรือปรารถนาที่จะเลือกคบเพื่อนที่มีคุณลักษณะในด้านสังคม

มากกว่าด้านอื่น ๆ ค่าความเบ้ของแต่ละตัวแปรมีความเบ้ทางลบ แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่มีคะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิต ยกเว้นด้านบุคลิกภาพมีความเบ้ทางบวก

กลุ่มตัวแปรแฝงการอบรมเลี้ยงดู พบว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า พ่อ แม่ ผู้ปกครองให้การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล และแบบรักสนับสนุนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 2.27 และ 2.25 ตามลำดับ คะแนนค่าความเบ้ของการอบรมเลี้ยงดูทั้งสองแบบ มีความเบ้ทางลบ แสดงว่านักเรียนโดยส่วนใหญ่มีคะแนนของการอบรมเลี้ยงดูทั้งสองแบบสูงกว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิต

เมื่อพิจารณา ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของตัวแปรสังเกตได้ ในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของเอกลักษณ์แห่งตน และค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย มีค่าอยู่ระหว่าง 11.89- 19.13 ตัวแปรสังเกตได้ที่มีสัมประสิทธิ์การกระจายมากที่สุด คือ สัมพันธภาพในครอบครัวด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายเท่ากับ 19.13 แสดงว่านักเรียนรับรู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัวเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารระหว่างสมาชิกในครอบครัวแตกต่างกันมาก และตัวแปรสังเกตได้ที่มีสัมประสิทธิ์การกระจายน้อยที่สุด คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายเท่ากับ 11.89 แสดงว่านักเรียนเห็นว่าบิดามารดา หรือผู้ที่ให้การอบรมเลี้ยงดู ให้การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลแตกต่างกันน้อย

สำหรับการแจกแจงของตัวแปรพบว่า ตัวแปรโดยส่วนใหญ่มีความเบ้ (*Skewness*) และค่าความโด่ง (*Kurtosis*) เข้าใกล้ศูนย์ (0) โดยค่าความเบ้ (*Skewness*) ของตัวแปรสังเกตได้มีค่าอยู่ระหว่าง -.331 ถึง .540 และค่าความโด่ง (*Kurtosis*) มีค่าอยู่ระหว่าง -.636 ถึง .243 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ แสดงว่าข้อมูลมีลักษณะการแจกแจงใกล้เคียงโค้งปกติ โดยเวสต์, ฟินช์ และกูแรน (West, Finch & Curran, 1955) ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพิจารณาค่าความเบ้ และความโด่งของตัวแปรว่า ค่าความเบ้ที่มากกว่า 2.00 และค่าความโด่งที่มากกว่า 7.00 ลักษณะการแจกแจงข้อมูลไม่เป็นโค้งปกติ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการศึกษาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของเอกลักษณ์แห่งตน และค่านิยมในการเลือกคบเพื่อนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ เสนอเมทริกซ์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ 18 ตัวแปร แสดงดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในโมเดลความสัมพันธ์สัมพัทธ์เชิงสาเหตุของเอกลักษณ์แห่งตน และค่านิยมในการเลือกคบเพื่อนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

	Y1	Y2	Y3	Y4	Y5	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12	X13
Y1	1.000																	
Y2	.500**	1.000																
Y3	.456**	.591**	1.000															
Y4	.319**	.456**	.541**	1.000														
Y5	.371**	.471**	.469**	.483**	1.000													
X1	.416**	.310**	.285**	.229**	.307**	1.000												
X2	.411**	.322**	.262**	.212**	.212**	.381**	1.000											
X3	.483**	.269**	.297**	.201**	.287**	.456**	.412**	1.000										
X4	.361**	.251**	.265**	.200**	.161**	.318**	.279**	.411**	1.000									
X5	.478**	.360**	.358**	.234**	.279**	.235**	.234**	.301**	.245**	1.000								
X6	.471**	.376**	.329**	.261**	.287**	.279**	.235**	.259**	.245**	.520**	1.000							
X7	.317**	.278**	.245**	.215**	.172**	.250**	.206**	.281**	.272**	.227**	.169**	1.000						
X8	.313**	.272**	.225**	.221**	.226**	.215**	.174**	.268**	.183**	.148**	.192**	.574**	1.000					
X9	.227**	.237**	.147**	.102*	.167**	.212**	.062	.200**	.218**	.221**	.183**	.395**	.381**	1.000				
X10	.386**	.280**	.254**	.178**	.215**	.164**	.132**	.305**	.338**	.294**	.299**	.313**	.248**	.250**	1.000			
X11	.489**	.239**	.210**	.136**	.196**	.195**	.095*	.304**	.282**	.338**	.334**	.310**	.246**	.220**	.696**	1.000		
X12	.370**	.227**	.177**	.126**	.253**	.250**	.120**	.309**	.284**	.235**	.196**	.268**	.160**	.186**	.498**	.533**	1.000	
X13	.551**	.369**	.386**	.239**	.312**	.281**	.154**	.355**	.379**	.364**	.363**	.365**	.288**	.259**	.619**	.682**	.560**	1.000

** $p < .01$, * $p < .05$

จากตารางที่ 12 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ ทั้ง 18 ตัวแปร พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 167 ค่า และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ค่า ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติมีจำนวน 1 ค่า

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงแต่ละตัว พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วง 0.095 ถึง 0.696 โดย ตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพในครอบครัวด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน (X10) กับตัวแปรสัมพันธภาพในครอบครัวด้านความผูกพันและการสนับสนุนระหว่างกัน (X11) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.696 และตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุด ได้แก่ ตัวแปรความสามารถในการปรับตัวด้านความเป็นตัวของตัวเอง (X2) กับ ตัวแปรสัมพันธภาพในครอบครัวด้านความผูกพันและการสนับสนุนระหว่างกัน (X11) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.095

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่อยู่ภายในตัวแปรแฝงเดียวกัน พบว่า ในกลุ่มตัวแปรแฝงค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน ตัวแปรสังเกตได้ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ ด้านบุคลิกภาพ (Y2) กับด้านจริยธรรมและความประพฤติ (Y3) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.591 ในตัวแปรแฝงความสามารถในการปรับตัว พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ ด้านความไว้วางใจ (X1) กับด้านความริเริ่ม (X3) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.456 ในตัวแปรแฝงสภาพแวดล้อมในโรงเรียน พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ ด้านการเรียนการสอน (X7) กับ ด้านกิจกรรม (X8) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.574 และในตัวแปรแฝงสัมพันธภาพในครอบครัว ตัวแปรสังเกตได้ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ ด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน (X10) กับ ด้านความผูกพันและการสนับสนุนระหว่างกัน (X11) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.696

เมื่อพิจารณา ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ ของตัวแปรแฝงเอกลักษณ์แห่งตน (Y1) กับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อตัวแปรเอกลักษณ์แห่งตน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรทุกคู่ มีค่าเป็นบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วง 0.227 ถึง 0.551 โดยตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุดคือ เอกลักษณ์แห่งตน (Y1) กับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงสัมพันธภาพในครอบครัวด้านความสอดคล้องในการปฏิบัติต่อกันตามบทบาท (X13) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.551 รองลงมาได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเอกลักษณ์แห่งตน (Y1) กับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงความสามารถในการปรับตัวด้านความริเริ่ม (X3) มีค่าเท่ากับ

0.483 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเอกลักษณ์แห่งตน (Y1) กับตัวแปรสังเกตได้ของ ตัวแปรแฝงการอบรมเลี้ยงดู ตัวแปรการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน (X5) มีค่าเท่ากับ 0.478 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเอกลักษณ์แห่งตน (Y1) กับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝง สภาพแวดล้อมในโรงเรียนด้านการเรียนการสอน (X7) มีค่าเท่ากับ 0.317

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงค่านิยม ในการเลือกคบเพื่อนกับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อค่านิยมในการเลือก คบเพื่อนพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรทุกคู่มีค่าเป็นบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และ .05 มีความสัมพันธ์อยู่ในช่วง 0.102 ถึง 0.500 โดยตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กัน มากที่สุด คือ ตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงค่านิยมในการเลือกคบเพื่อนด้านบุคลิกภาพ (Y2) กับ ตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงเอกลักษณ์แห่งตน (Y1) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.500 รองลงมาได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงค่านิยมในการ เลือกคบเพื่อน กับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงสัมพันธ์ภาพในครอบครัว คือ ค่านิยมในการ เลือกคบเพื่อนด้านจริยธรรมและความประพฤติ (Y3) กับสัมพันธ์ภาพในครอบครัวด้านความ สอดคล้องในการปฏิบัติต่อกันตามบทบาท (X13) มีค่าเท่ากับ 0.386 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน กับตัวแปรสังเกตได้ของ ตัวแปรแฝงการอบรมเลี้ยงดู คือ ค่านิยมในการเลือกคบเพื่อนด้านบุคลิกภาพ (Y2) กับการอบรม เลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล (X6) มีค่าเท่ากับ 0.376 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ ของตัวแปรแฝงค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน กับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรความสามารถในการ ปรับตัว คือ ค่านิยมในการเลือกคบเพื่อนด้านบุคลิกภาพ (Y2) กับความสามารถในการปรับตัว ด้านความเป็นตัวของตัวเอง (X2) มีค่าเท่ากับ 0.322 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร สังเกตได้ของตัวแปรแฝงค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน กับตัวแปรแฝงสภาพแวดล้อมในโรงเรียน คือ ค่านิยมในการเลือกคบเพื่อนด้านบุคลิกภาพ (Y2) กับสภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน (X7) มีค่าเท่ากับ 0.278

ในขณะเดียวกัน พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝง บางค่า มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ความสามารถในการปรับตัวด้านความ เป็นตัวของตัวเอง (X2) กับสภาพแวดล้อมในโรงเรียนด้านกลุ่มเพื่อน (X9) มีค่าเท่ากับ 0.062

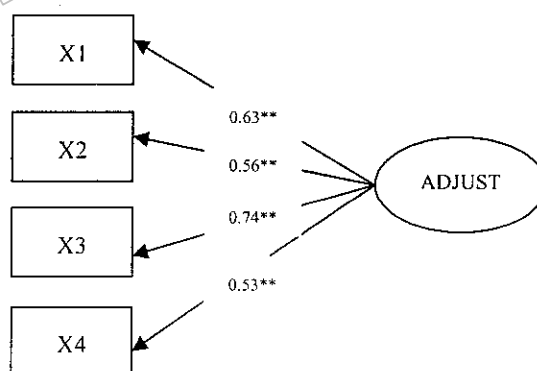
จากผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของเอกลักษณ์แห่งตน และค่านิยมในการเลือก คบเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โมเดลต่อไป เนื่องจากค่าความ

สัมพันธภาพของตัวแปรในแต่ละกลุ่ม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และ .05 โดยมีเพียงคู่เดียวเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ และตัวแปรทุกคู่มีความสัมพันธ์กันไม่สูงเกินไปนัก นงลักษณ์ วิรัชชัย (2542) แนะนำว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้แต่ละคู่ไม่ควรเกิน 0.90 เพื่อป้องกันภาวะร่วมเส้นตรง หรือภาวะโมเดลระบุเกินพอดี

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดตัวแปรแฝงและการสร้างสเกลองค์ประกอบ

การวิเคราะห์ในขั้นตอนนี้ เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลการวัดของตัวแปรแฝง 4 ตัวแปร ได้แก่ ความสามารถในการปรับตัว สภาพแวดล้อมในโรงเรียน สัมพันธภาพในครอบครัว และค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ด้วยโปรแกรมลิสเรล 8.52 (LISREL 8.52) ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน แบ่งออกเป็น 4 โมเดล ดังนี้

1. โมเดลการวัดความสามารถในการปรับตัว (ADJUST) ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร ได้แก่ ความสามารถในการปรับตัวด้านความไว้วางใจ (X1) ด้านความเป็นตัวของตัวเอง (X2) ด้านความริเริ่ม (X3) และด้านความขยันขันแข็ง (X4) คำนวณน้ำหนักองค์ประกอบ และผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันตัวแปรความสามารถในการปรับตัว แสดงดังภาพที่ 5 และตารางที่ 13

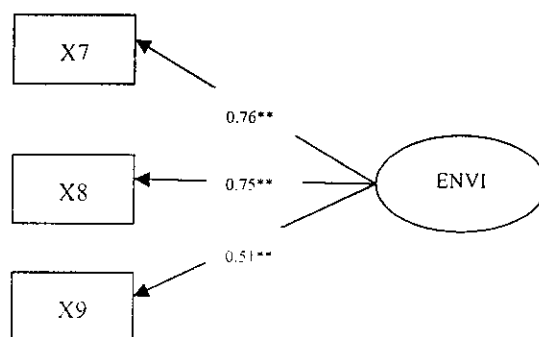
ภาพที่ 5 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลการวัดความสามารถในการปรับตัว

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดความสามารถในการปรับตัว

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ	R^2	สัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ
X1	.63**	.40	.28
X2	.56**	.32	.22
X3	.74**	.55	.44
X4	.53**	.28	.20
$\chi^2 = 1.97$	$df = 2$	$p = 0.37$	$RMSEA = 0.00$

จากตารางที่ 13 พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 1.97 ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.37 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 2 แสดงว่าองค์ประกอบทั้ง 4 ตัวแปร ใช้วัดความสามารถในการปรับตัวได้เหมาะสม และเมื่อพิจารณาจากน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรทั้ง 4 ตัวแปร พบว่า มีค่าเป็นบวกทั้งหมด โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 0.53 ถึง 0.74 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรความสามารถในการปรับตัวด้านความริเริ่ม (X3) มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 0.74

2. โมเดลการวัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน (ENVI) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่ สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน (X7) ด้านกิจกรรม (X8) และ ด้านกลุ่มเพื่อน (X9) คำนวณน้ำหนักองค์ประกอบ และผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันตัวแปรสภาพแวดล้อมในโรงเรียน แสดงดังภาพที่ 6 และตารางที่ 14

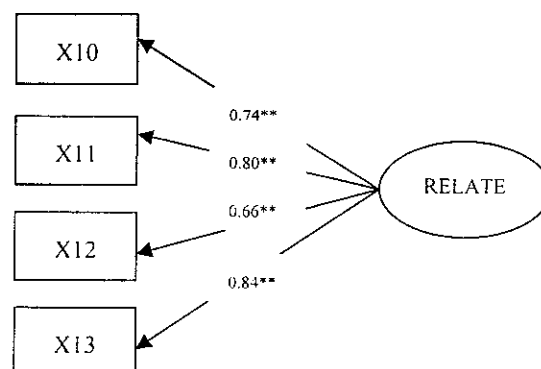
ภาพที่ 6 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ	R^2	สัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ
X7	.76**	.58	.46
X8	.75**	.56	.42
X9	.51**	.26	.17
$\chi^2 = 0$	$df = 0$	$p = 1.00$	$RMSEA = 0.00$

จากตารางที่ 14 พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีมาก พิจารณาได้จากค่า ไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 0.00 ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 1.00 ทิ้งเสรีภาพ (df) เท่ากับ 0.00 แสดงว่าองค์ประกอบทั้ง 3 ตัวแปร ใช้วัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนได้เหมาะสม และเมื่อพิจารณาจากน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปร พบว่า มีค่าเป็นบวกทั้งหมด โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 0.51 ถึง 0.76 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรสภาพแวดล้อมในโรงเรียนด้านการเรียนการสอน มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 0.76

3. โมเดลการวัดสัมพันธภาพในครอบครัว (RELATE) ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร ได้แก่ การติดต่อสื่อสารระหว่างกัน (X10) ความผูกพันและการสนับสนุนระหว่างกัน (X11) ความเชื่อถือและการชื่นชมคุณค่าของกันและกัน (X12) และความสอดคล้องในการปฏิบัติต่อกันตามบทบาท (X13) คำนวณน้ำหนักองค์ประกอบ และผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตัวแปรสัมพันธภาพในครอบครัว แสดงดังภาพที่ 7 และตารางที่ 15

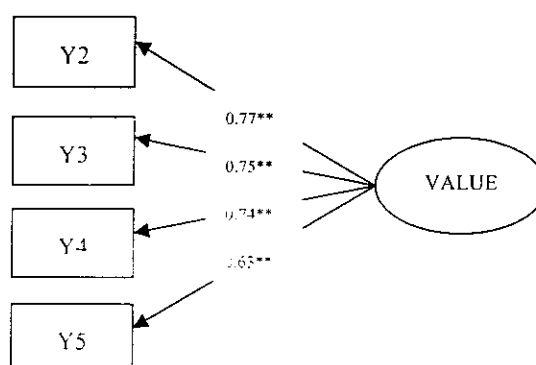
ภาพที่ 7 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลการวัดสัมพันธภาพในครอบครัว

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยันของสัมพันธภาพในครอบครัว

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ	R^2	สัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ
X10	.74**	.55	.18
X11	.80**	.65	.29
X12	.66**	.44	.18
X13	.84**	.71	.43
$\chi^2 = .34$	$df = 1$	$p = .56$	$RMSEA = 0.00$

จากตารางที่ 15 พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 0.34 ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.56 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 1.00 แสดงว่า องค์ประกอบทั้ง 4 ตัวแปร ใช้วัดสัมพันธภาพในครอบครัวได้เหมาะสม และเมื่อพิจารณาจากน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรทั้ง 4 ตัวแปร พบว่า มีค่าเป็นบวกทั้งหมด โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 0.66 ถึง 0.84 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรสัมพันธภาพในครอบครัวด้านความสอดคล้องในการปฏิบัติต่อกันตามบทบาท มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 0.84

4. โมเดลการวัดค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน (VALUE) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร ได้แก่ ค่านิยมในการเลือกคบเพื่อนด้านบุคลิกภาพ (Y2) ด้านจริยธรรมและความประพฤติ (Y3) ด้านสติปัญญา (Y4) และด้านสังคม (Y5) ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ และผลการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยันตัวแปรค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน แสดงดังภาพที่ 8 และตารางที่ 16

ภาพที่ 8 การวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลการวัดค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ห้อยค์ประกอบเชิงยืนยันของค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน

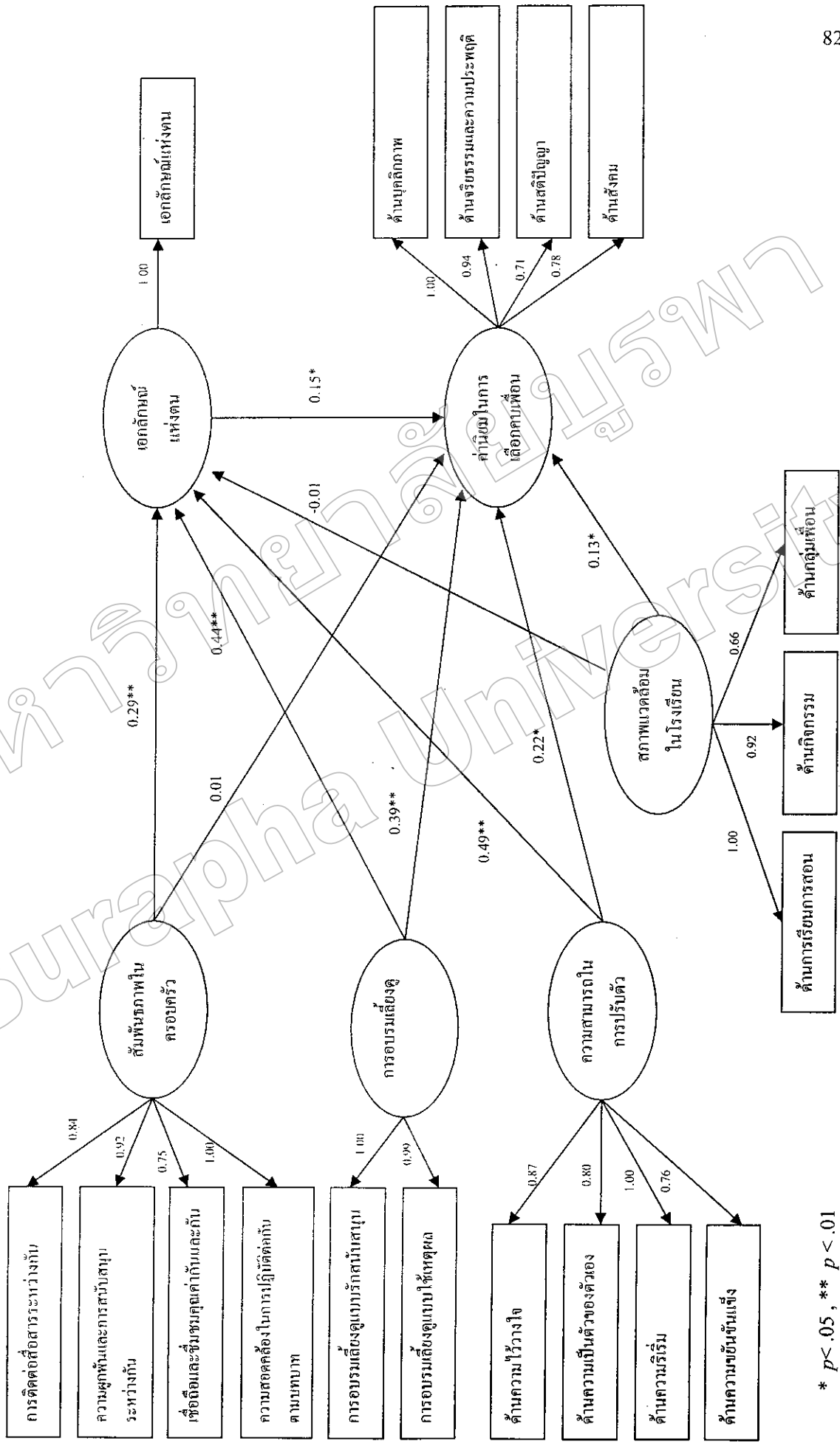
ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ	R^2	สัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ
Y2	.77**	.60	.39
Y3	.75**	.56	.26
Y4	.74**	.54	.34
Y5	.63**	.39	.16
$\chi^2 = 1.36$	$df = 1$	$p = .24$	$RMSEA = 0.027$

จากตารางที่ 16 พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 1.36 ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.24 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 1.00 แสดงว่า องค์ประกอบทั้ง 4 ตัวแปร ใช้วัดค่านิยมในการเลือกคบเพื่อนได้ และเมื่อพิจารณาจากน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรทั้ง 4 ตัวแปร พบว่า มีค่าเป็นบวกทั้งหมด โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 0.63 ถึง 0.77 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรค่านิยมในการเลือกคบเพื่อนด้านบุคลิกภาพ มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 0.77

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของเอกลักษณ์แห่งตน และค่านิยมในการเลือกคบเพื่อนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผลการวิเคราะห์ในตอนนี้นำเสนอแผนภาพแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในโมเดล 2 โมเดล คือ โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุเอกลักษณ์แห่งตนและค่านิยมในการเลือกคบเพื่อนตามสมมติฐาน และโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุเอกลักษณ์แห่งตนและค่านิยมในการเลือกคบเพื่อนที่ปรับเป็น โมเดลทางเลือก พร้อมทั้งเสนอค่าสถิติที่แสดงค่าขนาดอิทธิพล และความสอดคล้องของแต่ละโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์

1. โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุเอกลักษณ์แห่งตนและค่านิยมในการเลือกคบเพื่อนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามสมมติฐาน แสดงได้ดังภาพที่ 9

* $p < .05$, ** $p < .01$

ภาพที่ 9 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของเอกลักษณ์แห่งตนและค่านิยมในการเลือกคบเพื่อนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายตามสมมติฐาน

ตารางที่ 17 ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของเอกลักษณ์แห่งตน และ
ค่านิยมในการเลือกคบเพื่อนตามโมเดลสมมติฐาน

ตัวแปรผล	VALUE			IDEN		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE
ตัวแปรสาเหตุ						
ADJUST	.29** (.09)	.07* (.04)	.22** (.10)	.49** (.09)	-	.49** (.09)
RAISE	.45** (.09)	.06* (.01)	.39** (.09)	.44** (.08)	-	.44** (.08)
ENVI	.13 (.07)	.00 (.01)	.13* (.06)	-.01 (.06)	-	-.01 (.06)
RELATE	.05 (.08)	.04* (.03)	.01 (.09)	.29** (.06)	-	.29** (.06)
IDEN	.15* (.06)	-	.15* (.06)	-	-	-

หมายเหตุ * $p < .05$, ** $p < .01$

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

TE = ผลรวมอิทธิพล, IE = อิทธิพลทางอ้อม, DE = อิทธิพลทางตรง

ค่าสถิติ

ไค-สแควร์ = 68.69 $p = .97$ $df = 93$ $GFI = .98$ $AGFI = .97$ $CFI = 1.00$ $SRMR = .023$

RMSEA = .000

ตัวแปร	Y1	Y2	Y3	Y4	Y5	X1	X2	X3	X4
ค่าความเที่ยง	1.00	.62	.55	.31	.38	.39	.33	.52	.30
ตัวแปร	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12	X13
ค่าความเที่ยง	.53	.51	.62	.52	.27	.52	.63	.42	.74
สมการ โครงสร้างตัวแปร	IDEN			VALUE					
R^2	.60			.53					

ตารางที่ 18 เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงของตัวแปรในโมเดลสมมติฐาน

	IDEN	VALUE	ADJUST	RAISE	ENVI	RELATE
IDEN	1.00					
VALUE	0.61	1.00				
ADJUST	0.68	0.60	1.00			
RAISE	0.66	0.65	0.57	1.00		
ENVI	0.42	0.45	0.51	0.39	1.00	
RELATE	0.63	0.51	0.59	0.57	0.50	1.00

จากผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของเอกลักษณะแห่งตน และค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน ตามตารางที่ 17 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี ค่าไค-สแควร์ มีค่าเท่ากับ 68.69 โดยมีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.97 ที่องศาอิสระ (df) 93 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.98 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว ($AGFI$) เท่ากับ 0.97 ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน มีค่าเข้าใกล้ศูนย์ ($SRMR$) มีค่าเท่ากับ 0.023 ค่าดัชนีความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ ($RMSEA$) เท่ากับ 0.000 กราฟทวิพล็อตมีความชันมากกว่าเส้นแนวทแยงมุม มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 2.22 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน (2.00) สำหรับค่าความเที่ยงในการวัดตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าสูงสุด คือ สัมพันธภาพในครอบครัวด้านความสอดคล้องในการปฏิบัติต่อกันตามบทบาท (X13) มีค่าเท่ากับ 0.74 และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ของตัวแปรตามคือ เอกลักษณะแห่งตน และค่านิยมในการเลือกคบเพื่อนมีค่าเท่ากับ 0.60 และ 0.53 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลที่ส่งผลต่อตัวแปรเอกลักษณะแห่งตน พบว่า ตัวแปรความสามารถในการปรับตัว มีค่าอิทธิพลรวมสูงสุดมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.49 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ถ้านักเรียนสามารถปรับตัว แก้ปัญหาและผ่านพ้นวิกฤตการณ์ก่อนที่จะเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นได้ดี จะมีแนวโน้มทำให้นักเรียนมีเอกลักษณะแห่งตน รองลงมาได้แก่ ตัวแปรการอบรมเลี้ยงดู มีค่าอิทธิพลรวมเท่ากับ 0.44 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรสัมพันธภาพในครอบครัว มีค่าอิทธิพลรวมเท่ากับ 0.29 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับอิทธิพลโดยรวมจากตัวแปร

สภาพแวดล้อมในโรงเรียนไปยังตัวแปรเอกลักษณะแห่งตน พบว่าเป็นเส้นทางที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

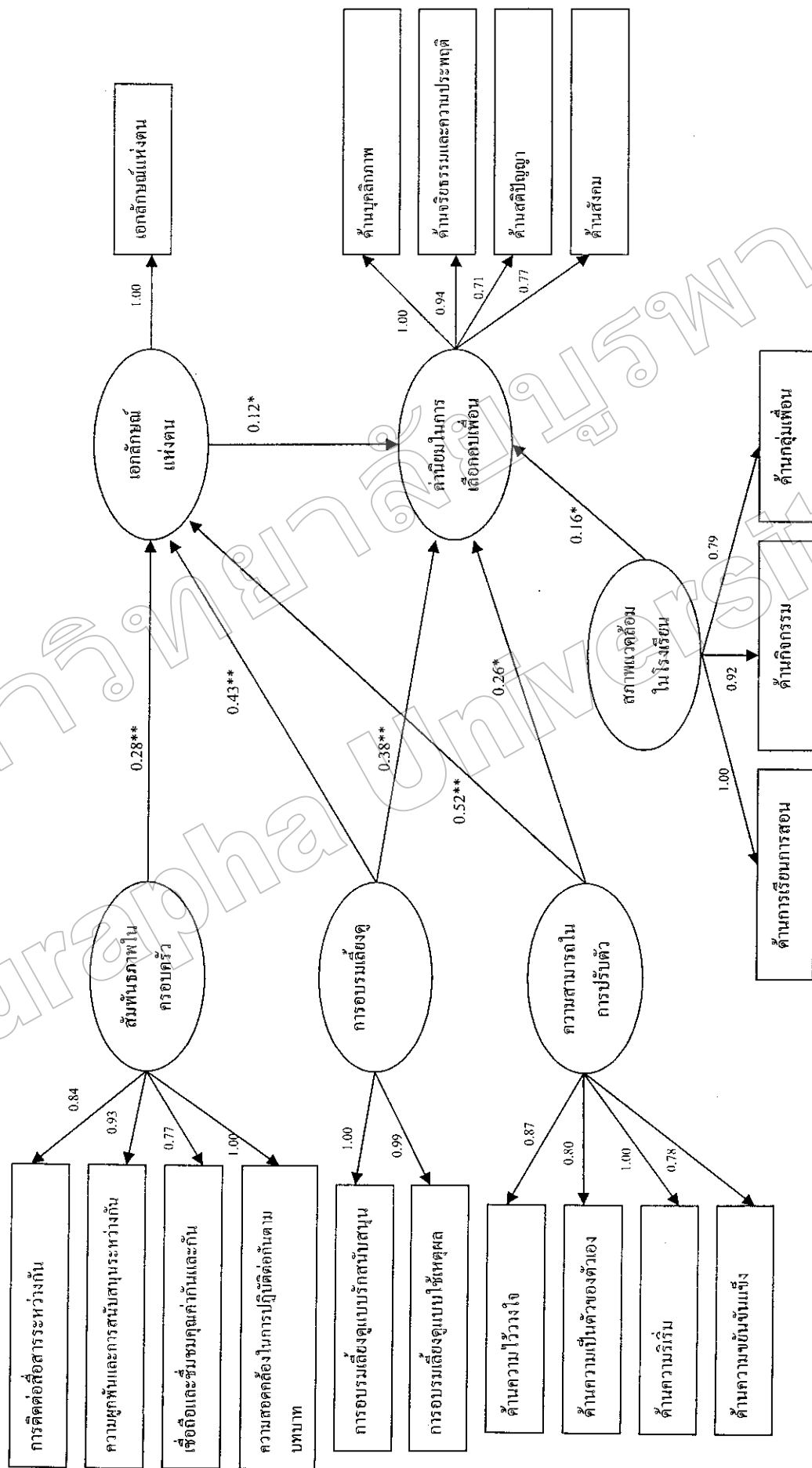
เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลที่ส่งผลต่อตัวแปรค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน พบว่าตัวแปรการอบรมเลี้ยงดูมีขนาดอิทธิพลรวมสูงสุด มีค่าเท่ากับ 0.45 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอิทธิพลทางตรง มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.39 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรเอกลักษณะแห่งตน มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.06 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ถ้านักเรียนได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน และแบบใช้เหตุผล จะมีแนวโน้มทำให้นักเรียนมีค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน รองลงมาได้แก่ ตัวแปรความสามารถในการปรับตัว มีขนาดอิทธิพลรวมต่อค่านิยมในการเลือกคบเพื่อนเท่ากับ 0.29 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรเอกลักษณะแห่งตนมีขนาดอิทธิพลรวมต่อค่านิยมในการเลือกคบเพื่อนเท่ากับ 0.15 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลจากตัวแปรสภาพแวดล้อมในโรงเรียนไปยังค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน พบเส้นทางที่มีนัยสำคัญทางสถิติเฉพาะอิทธิพลทางตรง มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.13 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่เส้นทางอิทธิพลจากตัวแปรสัมพันธภาพในครอบครัวไปยังค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน พบเส้นทางที่มีนัยสำคัญทางสถิติเฉพาะอิทธิพลทางอ้อม โดยมีอิทธิพลส่งผ่านตัวแปรเอกลักษณะแห่งตน ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.04 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง จากตารางที่ 18 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง มีค่าความสัมพันธ์ทางบวกทั้งหมด โดยความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงความสามารถในการปรับตัว กับตัวแปรแฝงเอกลักษณะแห่งตน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.68 รองลงมา ได้แก่ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงการอบรมเลี้ยงดู กับตัวแปรแฝงเอกลักษณะแห่งตน มีค่าเท่ากับ 0.66 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงการอบรมเลี้ยงดู กับค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน มีค่าเท่ากับ 0.65 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงสัมพันธภาพในครอบครัว กับเอกลักษณะแห่งตน มีค่าเท่ากับ 0.63 และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรแฝงเอกลักษณะแห่งตน กับตัวแปรแฝงค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน มีค่าเท่ากับ 0.61

จากโมเดลสมมติฐานดังกล่าว จะเห็นได้ว่า โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของเอกลักษณะแห่งตนและค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์นั้น ยังมีเส้นทางที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานสูงสุดมีค่าเท่ากับ 2.22 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน (2.00) ผู้วิจัยจึงพิจารณาโมเดลทางเลือก โดยตัด

เส้นทางที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติออก 2 เส้นทาง ได้แก่ ตัวแปรสภาพแวดล้อมในโรงเรียนไปยังตัวแปรเอกลักษณ์แห่งตน และตัวแปรสัมพันธภาพในครอบครัวไปยังตัวแปรค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน โดยตัดเส้นทางที่ไม่มีนัยสำคัญออกไปทีละขั้น (Step by Step Deletion) ด้วยวิธีการดังกล่าว จึงทำให้ได้โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของเอกลักษณ์แห่งตนและค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน ที่ปรับเป็นโมเดลทางเลือก ซึ่งมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2. โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของเอกลักษณ์แห่งตนและค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ปรับเป็นโมเดลทางเลือก แสดงได้ดังภาพที่ 10

* $p < .05$, ** $p < .01$

ภาพที่ 10 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของเอกสิทธิ์แห่งตนและค่านิยมในการเลือกคบเพื่อนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ได้รับเป็น

โมเดลทางเลือก

ตารางที่ 19 ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของเอกลักษณ์แห่งตน และ
 ค่านิยมในการเลือกคบเพื่อนในโมเดล ที่ปรับเป็นโมเดลทางเลือก

ตัวแปรผล	VALUE			IDEN		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE
ADJUST	.32** (.10)	.06 (.03)	.26* (.11)	.52** (.09)	-	.52** (.09)
RAISE	.43** (.09)	.05* (.03)	.38** (.09)	.43** (.08)	-	.43** (.08)
ENVI	.16* (.08)	-	.16* (.08)	-	-	-
RELATE	.03 (.02)	.03 (.02)	-	.28** (.07)	-	.28** (.07)
IDEN	.12* (.06)	-	.12* (.06)	-	-	-

หมายเหตุ * $p < .05$, ** $p < .01$

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

TE = ผลรวมอิทธิพล, IE = อิทธิพลทางอ้อม, DE = อิทธิพลทางตรง

ค่าสถิติ

ไค-สแควร์ = 49.09 $p = 1.00$ $df = 84$ $GFI = .99$ $AGFI = .98$ $CFI = 1.00$ $SRMR = .018$

RMSEA = .000

ตัวแปร	Y1	Y2	Y3	Y4	Y5	X1	X2	X3	X4
ค่าความเที่ยง	1.00	.63	.55	.31	.37	.38	.33	.51	.31
ตัวแปร	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12	X13
ค่าความเที่ยง	.52	.52	.50	.42	.32	.52	.63	.43	.73
สมการโครงสร้างตัวแปร	IDEN			VALUE					
R^2	.61			.54					

ตารางที่ 20 เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงของตัวแปรในโมเดลที่ปรับเป็นโมเดลทางเลือก

	IDEN	VALUE	ADJUST	RAISE	ENVI	RELATE
IDEN	1.00					
VALUE	0.61	1.00				
ADJUST	0.69	0.62	1.00			
RAISE	0.66	0.65	0.57	1.00		
ENVI	0.47	0.50	0.56	0.43	1.00	
RELATE	0.64	0.52	0.59	0.58	0.54	1.00

จากผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของเอกลักษณะแห่งตน และค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน ตามตารางที่ 19 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี ค่าไค-สแควร์ มีค่า 49.09 โดยมีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 1.00 ที่องศาอิสระ (df) 84 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว ($AGFI$) เท่ากับ 0.98 ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน ($SRMR$) มีค่าเข้าใกล้ศูนย์ มีค่าเท่ากับ 0.018 ค่าดัชนีความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ ($RMSEA$) เท่ากับ 0.000 กราฟคิวพล็อตมีความชันมากกว่าเส้นแนวทแยงมุม มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 1.97 ซึ่งไม่เกินเกณฑ์มาตรฐาน (2.00) โดยค่าความเที่ยงในการวัดตัวแปรสัมพันธ์ภาพในกรอบคร่าวด้านความสอดคล้องในการปฏิบัติต่อกันตามบทบาท มีค่ามากที่สุด เท่ากับ 0.74 และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ของตัวแปรตามคือ เอกลักษณะแห่งตนและค่านิยมในการเลือกคบเพื่อนมีค่าเท่ากับ 0.61 และ 0.54 แสดงว่าโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของเอกลักษณะแห่งตน และค่านิยมในการเลือกคบเพื่อนที่ปรับเป็นโมเดลทางเลือก สามารถอธิบายความแปรปรวนของเอกลักษณะแห่งตนและค่านิยมในการเลือกคบเพื่อนได้ร้อยละ 61 และร้อยละ 54 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลที่ส่งผลต่อตัวแปรเอกลักษณะแห่งตน พบว่า ตัวแปรความสามารถในการปรับตัว มีค่าอิทธิพลรวมสูงสุด มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.52 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รองลงมาได้แก่ ตัวแปรการอบรมเลี้ยงดู มีค่าอิทธิพลรวมเท่ากับ 0.43 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรสัมพันธ์ภาพในกรอบคร่าว มีค่าอิทธิพลรวมเท่ากับ 0.28 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลที่ส่งผลต่อตัวแปรค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน พบว่า ตัวแปรการอบรมเลี้ยงดู มีขนาดอิทธิพลรวมสูงสุด มีค่าเท่ากับ 0.43 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอิทธิพลทางตรง มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.38 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรเอกลักษณ์แห่งตน มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.05 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รองลงมา ได้แก่ ตัวแปรความสามารถในการปรับตัว มีขนาดอิทธิพลรวมต่อค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน เท่ากับ 0.32 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอิทธิพลทางตรง มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.26 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรเอกลักษณ์แห่งตน มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.06 ตัวแปรสภาพแวดล้อมในโรงเรียน มีอิทธิพลทางตรงต่อค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน เท่ากับ 0.16 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรเอกลักษณ์แห่งตนมีอิทธิพลทางตรงต่อค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.12 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และตัวแปรสัมพันธภาพในครอบครัว มีอิทธิพลทางอ้อมไปยังค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน ผ่านตัวแปรเอกลักษณ์แห่งตน มีขนาดอิทธิพล เท่ากับ 0.03

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง จากตารางที่ 20 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงมีค่าความสัมพันธ์ทางบวกทั้งหมด โดยความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงความสามารถในการปรับตัว กับตัวแปรแฝงเอกลักษณ์แห่งตน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด เท่ากับ 0.69 รองลงมา ได้แก่ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงเอกลักษณ์แห่งตน กับตัวแปรแฝงการอบรมเลี้ยงดู มีค่าเท่ากับ 0.66 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงการอบรมเลี้ยงดู กับตัวแปรแฝงค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน มีค่าเท่ากับ 0.65 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรแฝงเอกลักษณ์แห่งตน กับตัวแปรแฝงสัมพันธภาพในครอบครัว มีค่าเท่ากับ 0.64 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงความสามารถในการปรับตัว กับตัวแปรแฝงค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน มีค่าเท่ากับ 0.62 และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงเอกลักษณ์แห่งตน กับตัวแปรแฝงค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน มีค่าเท่ากับ 0.61

โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของเอกลักษณ์แห่งตนและค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ปรับเป็นโมเดลทางเลือกนี้ แตกต่างจากโมเดลสมมติฐานคือ ตัวแปรสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรเอกลักษณ์แห่งตน แต่มีอิทธิพลทางตรงต่อค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน และตัวแปรสัมพันธภาพในครอบครัว ไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน แต่มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรเอกลักษณ์แห่งตน

ตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบค่าสถิติไค-สแควร์สอดแทรกระหว่าง โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของเอกลักษณ์แห่งตน และค่านิยมในการเลือกคบเพื่อนตามสมมติฐาน และ โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของเอกลักษณ์แห่งตน และค่านิยมในการเลือกคบเพื่อนที่ปรับเป็น โมเดลทางเลือก

โมเดล	χ^2	df	GFI	CFI	R ²	χ^2_{df}	χ^2_{diff}	ΔGFI
โมเดลตามสมมติฐาน	68.69	93	0.98	1.00	0.53	0.74		
โมเดลที่ปรับเป็น โมเดลทางเลือก	49.09	84	0.99	1.00	0.54	0.58		
ความแตกต่างระหว่างโมเดลตามสมมติฐาน กับ โมเดลที่ปรับเป็น โมเดลทางเลือก							19.6*	0.01
$\chi^2_{(9, N=500)} = 16.92, p < .05$								

จากตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบค่าสถิติไค-สแควร์สอดแทรก ระหว่างโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของเอกลักษณ์แห่งตนและค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายตามสมมติฐาน กับ โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของเอกลักษณ์แห่งตน และค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ปรับเป็น โมเดลทางเลือก ผลปรากฏว่า โมเดลตามสมมติฐานมีค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 68.69 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 93 ส่วน โมเดลที่ปรับเป็น โมเดลทางเลือก มีค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 49.09 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 84 และค่าไค-สแควร์สอดแทรกมีค่าเท่ากับ 19.6 ที่องศาอิสระเท่ากับ 9 ค่าไค-สแควร์สอดแทรกมีนัยสำคัญทางสถิติ $\chi^2_{(9, N=500)} = 16.92, p < .05$ แสดงว่า โมเดลที่ปรับเป็น โมเดลทางเลือก มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีกว่าโมเดลตามสมมติฐาน

เมื่อพิจารณาสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ของตัวแปรค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน พบว่า โมเดลที่ปรับเป็น โมเดลทางเลือกสามารถอธิบายความแปรปรวนตัวแปรค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน ได้ร้อยละ 54 ดีกว่าโมเดลสมมติฐานเล็กน้อย ซึ่งอธิบายตัวแปรค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน ได้ร้อยละ 53 และโมเดลทางเลือกสามารถอธิบายความแปรปรวนตัวแปรเอกลักษณ์แห่งตน ได้ร้อยละ 61 ดีกว่าโมเดลสมมติฐานเล็กน้อย ซึ่งอธิบายตัวแปรเอกลักษณ์แห่งตน ได้ร้อยละ 60 ในขณะเดียวกันในโมเดลทางเลือก มีจำนวนเส้นทาง 9 เส้นทาง ซึ่งมีจำนวนเส้นทางน้อยกว่าโมเดลตามสมมติฐานที่มีจำนวนเส้นทาง 11 เส้นทาง

ดังนั้น เมื่อพิจารณาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของเอกลักษณ์แห่งตนและค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ปรับเป็น โมเดลทางเลือก มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีกว่าโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของเอกลักษณ์แห่งตนและค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายตามสมมติฐาน ในขณะเดียวกันยังเป็นโมเดลที่เหมาะสม และประหยัดกว่า สำหรับอธิบายความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเอกลักษณ์แห่งตนและค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังนั้น โมเดลที่แสดงในภาพที่ 10 (หน้า 87) จึงเป็นโมเดลที่เหมาะสมกว่า สำหรับอภิปรายความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของเอกลักษณ์แห่งตนและค่านิยมในการเลือกคบเพื่อน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย